

Yönetmen: Quentin Tarantino

Senaryo: Quentin Tarantino

Oyuncular: Uma Thurman (The Bride), David Carradine (Bill), Daryl Hannah (Elle Driver)

2003 / ABD / İngilizce, Japonca, Fransızca / 111'

Quentin Tarantino'nun *Rezervuar Köpekleri*(*Reservoir Dogs*, 1992), *Ucuz Roman*(*Pulp Fiction*, 1994) ve *Jackie Brown* (1997) filmlerinden sonra 2003 yılında yönettiği dördüncü uzun metraj filmi *Kill Bill Vol.1*, eski üyesi olduğu ölüm timi tarafından öldürülmek istenen 'Gelin'in intikam hikayesini anlatıyor. Film, Tarantino'nun da söylemiyle kendi kültürü olan pop kültüründen ve hayran olduğu uzak doğu kültüründen büyük etkiler taşıyor.

Siyah beyaz açılan ekranda, yüzü kan içinde yerde yatmakta olan gelinin kanlı yüzünü üzerinde Bill yazan bir mendilin sildiğini görüyoruz. Gelin, ölüme en yakın olduğu bu anda mendilin sahibinden hamiledir ve Bill'in sözlerini cevap veremeyecek halde dinlemeye çalışır. Bill, Geline bu yaşıttıklarından ötürü kendisini sadist değil mazoşist ilan eder ve Gelin'in kafasına tek el ateş eder. Gelin'in kafasına ateş edilmiş olsa da kalbi atmaya devam eder. Bill, Gelin'i öldürmeyi başaramamıştır. İnatla komiserin yüzüne kan kusan bu kadın dört yılı hastanede uyuyarak geçirdikten sonra yeniden doğmuş gibi uyanır ve yine yeni doğmuş gibi emekleyerek intikam peşine düşer. Bu intikamı için bir ölüm listesi tutmaktır. Beş kişilik ölüm listesinin son ismi ise karnındaki bebeğin de katili olarak seçtiği Bill'dir.

Sinemada çok da alışık olmadığımız şekilde bu defa intikam peşinde koşan kişi bir kadındır. Doğrusu sinemada ilk defa görülüyor intikam peşinde koşan kadın figürü. *Lady Snowblood* (*Sburayukihime*, 1973) filmi bu figüre uygun en güzel filmlerden biridir. Hatta *Kill Bill* ile *Lady Snowblood* birbirinden ayrılmaz iki parça gibidirler. Çünkü *Kill Bill*'in pek çok sahnesi ve hatta konusu bu filmden alınmıştır. Bunun bir çalma işi olduğu düşünülse de Tarantino etkilendiği sahneleri kullandığını kendisi de söylemektedir. *Lady Snowblood* en göze çarpan örnek olsa da Tarantino filmlerinde pek çok sahne, pek çok filme gönderme veya pek çok filmde alıntılama yapar. Öyle ki Tarantino böylelikle kendi "Referans Sineması'nı" kurmuştur.

Çizgi roman tadındaki filmde gerçekte çok da rastlamayacağımız olaylar yaşanıyor olsa da bu bizi filmde uzaklaştıran bir etken olmuyor. Aksine aşırıya kaçan pek çok sahne tam manasıyla filme yakışıyor.

Sinemayı edebiyatın sonsuzluğuyla bir tutmak isteyen Tarantino tıpkı diğer filmlerinde olduğu gibi bir roman edasıyla filmi kurgular. Gelin'in bu filmde ve *Kill Bill Vol. 2*'de de görüleceği gibi kişiler ölüm sırasına göre öldürülseler de biz filmde bunu aynı kronolojik sırayla izlemeyiz. Tarantino'nun çoğu röportajında bahsettiği roman kurgusunun sinemaya uyarlanmış halidir bu. Pek çok festivalde yarışan serinin ilk filmi ödül konusunda çoğu kez aday olmaktan ileri gidememiştir. Ama bütçesinden 6 kat daha fazla yaptığı hasılatla sinemalarda oynadığı zamanlar için herkesin dilinde olan ve ülkemizde de Tarantino sinemasının bir anlayış olarak yer etmesinde büyük etkisi olan bir filmidir.

Kaan Cansever